

Index Rerum omnium,

Donare, & Donatio.
Donare an valeat manifestus usurarius causa mortis, non servata forma capitis Quamquam, de usur. in 6. p. 37. n. 80
Non Donat qui jure cogente Beneficium confert. p. 129. n. 5
Donatio bonorum omnium presentium, ac futurorum jure communi an subsistat? p. 99. n. 1
Donatio omnium bonorum utrum jurejurando firmetur? ibid. n. 2. & seq.
Donatio omnium bonorum, reservato usufructu, an valeat. ibid. n. 4. & p. 100. & seq. n. 10. p. 101. n. 18
Quid si reservetur restrictè, ut solum inter vivos donator de fructibus disponat. p. 100. n. 11
Quid si dictum sit, ut in vita disponere possit. ibid. & seqq.
In Donatione, & cæteris obligationibus sic verba debent interpretari, ut quantum minus possit, gravetur obligatus. ibid. n. 12
Qui Donavit omnia bona, reservato usufructu, ut in vita disponat, si intestatus decesserit, fructus quos reliquerit, ad hæredes ejus, non ad donatarium spectant. p. 100. & seq. n. 12. & 15. Quid si Ecclesie bona omnia donentur. p. 101. n. 15. & seqq.
Ut Donatio bonorum omnium cum reservatione usufructus subsistat, opus est quod fructus præter alimenta quantitatem reddant, de qua donator possit testari: & quanta esse debeat, judicis arbitrio relinquatur. p. 101. & seq. n. 18. & 20
Donatio eadem sustinetur, si donator partem sufficientem reservet arbitrio judicis, ut testetur. p. 101. n. 19. & 20
Donatio semel jure facta non retractatur, etsi sub tempore mortis donator nulla habeat bona, de quibus disponere possit. p. 102. n. 12
De Donatione bonorum omnium, remissivè. ibid. n. 22
Donatio omnium bonorum presentium de jure communi sustinetur. ibid. n. 23. Secus de jure regio. ibid. n. 24.
Donatio omnium bonorum presentium de jure regio non improbat, si usufructus reservetur. ibid. n. 25
Donatio omnium bonorum, sive Regio, sive Cæsareo jure verita, profus est irrita, ita ut nulla ex parte subsistat. ibid. n. 26
Donatio hæreditatis nullo jure vires obtinebit. p. 102. n. 27
Donatio omnium bonorum quando jure Regio consistat. ibid. n. 28
Donatio ante acceptationem potest liberè revocari. p. 129. n. 5
Donata uni ex conjugibus de jure regio non fiunt utriusque. p. 148. n. 14
Dos.
Dos pro oneribus matrimonii constituitur. pag. 8. n. 52.
pro Dote, aut donatione propter nuptias an liceat alienare, vel obligare majoratus bona? p. 64. n. 50. & seqq.
Ad Dote restitutionem bona fideicommissi possunt obligari, seu alienari. p. 65. n. 58. Et quid si dos fuerit confessata. ibid. n. 59. Ampliatur. ibid. n. 60
Pro Dote augenda locus non est alienationi bonorum fideicommissi. ibid. n. 61
Propter Dote non devenitur ad alienationem

bonorum fideicommissi, nisi deficientibus liberis. ibid. n. 62
Quod ampliatur, etsi expressim alienationem fieri jubeat causa dotis testator. ibid. n. 62
Pro Dote confessata restitutione an alienentur fideicommissi bona. ibid.
Dotis causa non licet alienare, ubi ex contractu provenit alienationis prohibitio. p. 66. n. 63
Dotem, aut donationem propter nuptias si parentes, matrimonio conitante, promiserint, de jure Regio ex quibus bonis solvatur. p. 147. n. 11
Quid si, soluto matrimonio, pater promiserit. p. 148. n. 12. & 13
Dos primæ uxoris an solvi debeat de bonis in secundo matrimonio quaesitis in præjudicium posterioris conjugis, latè discutitur. p. 149. n. 23. & seqq.
Dos prior præfertur posteriori, exceptis rebus extantibus ultimæ uxoris. ibid. n. 24
Pro Dote liberi habent hypothecam cum prælatione. ibid. n. 26
Dos primæ consortis solvi debet ex bonis acquisitis secundo matrimonio conitante cum læsione uxoris secundæ, juxta communem, ac receptam opinionem. ibid. n. 27. Contrarium probatur. p. 150. n. 28. & seqq.

Dubium.

in Dubiis mediam viam oportet eligere. pag. 345. n. 28

Duellum.

Duellum inaequales quibus pœnis afficiantur. p. 359. n. 15

E

Ecclesia.

Ecclesia an gaudeat privilegio, ut quod per alium sua pecunia emitur, acquirat, remissivè. p. 34. n. 54
Ecclesie, res quæ solemniter in emphyteusim est data, ac finita, absque solemnitatibus potest novo emphyteuta concedi. p. 199. n. 7
ad Ecclesiam construendam cogitur habens ædificium commune, partem suam vendere locio cupienti ædificare. p. 121. n. 49
Ecclesia utitur jure minoris, ac debitor ejus absque interpellatione incidit in moram. p. 23. seq. n. 23
Ecclesie autoritas non provenit à libris canonicis quibus illa probatur, sed à suo institutore Christo. p. 244. n. 13.
Ecclesia dum volumen aliquod canonicum declarat, judicem agit. ibid. n. 15
Ecclesia nequit novos Fidei articulos instituere. p. 245. n. 19. Quod declaratur. ibid. n. 20
Ecclesia nequit efficere ut nunc sit propositio hæretica, quæ antea non fuit. ibid. n. 21. Sed limitatur hoc. ibid. n. 22
Ecclesia non potest errare in Fide. p. 246. n. 29
Ecclesia Romana dupliciter accipitur. p. 250. n. 138
Ecclesie verbum multifariam usurpatur. p. 260. n. 139
Ecclesia quo sensu fundata dicitur supra sacras Scripturas. ibid. n. 140
Ecclesie proprietates, seu qualitates. ibid. n. 142
Ecclesia Catholica cur ita dicta. n. 144. Unica. ibid. n. 145. Et Apostolica. p. 260. n. 146
Ecclesie definitio, seu descriptio. ibid. n. 147

& Verborum.

In Ecclesia sunt justii & peccatores. p. 261.
Ecclesia Catholica, quæ est Romanæ, visibilis est. ibid. n. 151
Ecclesia potest injungere Fidelibus ut certis diebus jejuniu servent. p. 329. n. 32
In Ecclesia Orientali non jejunabatur Sabbatis Quadragesimæ, & quare. p. 330. n. 40
De Edicto Trajani circa Latinorum successionem. p. 182. n. 91.
Electio.
Electio ad Ecclesiasticum Beneficium an fieri possit sub conditione, Si illud vacat. p. 130. n. 8
Emancipatio.
Emancipationis, & patriæ potestatis hodie sublata est differentia, manet tamen quoad aliquos juris effectus. p. 346. n. 30
Emerere, Emptio, & Emptor.
Emerere, aut vendere compellitur nemo. p. 98. n. 31
Emptor, qui re accepta, pretium non solvit, tenetur ad usuras pretii, seu interesse pro modo fructuum, quos perceperit. p. 40. n. 9
Emptor propter moram venditoris pretium retinens, fructus ex re empta lucratur. p. 47. n. 67
Emptor qui partem pretii tradidit, potest à venditore moroso proportionabiliter fructus rei exigere, ac pro illis de annua quantitate pacisci. p. 48. n. 77. Quod declaratur, ibid. & seq. n. 78. & 79.
Emptore non repetente pretium, quia sciens alienam rem evictam emit, an pecunia venditori relinquatur, vel fisco cedat? p. 137. n. 7
Scientia non præsumitur in emente. ibid.
Emptor qui in re, quam sciebat alienam, fecit melioramenta, quas expensas ab evicente domino repetere valet. p. 138. n. 9
Emptor per venditorem monitus de vicio, seu morbo rei, quamquam ex ea causa amittat, nulla actione juvatur. p. 138. n. 14
Emptor si in judicio superet evincem, quando expensas litis à venditore possit exigere. p. 139. n. 15.
Emptor ut de evictione agere queat, quomodo venditori litem denunciare debeat. ibid. n. 18. & seq.
Utrum si succumbat in judicio evictionis, appellare teneatur. p. 142. n. 38. & seq.
Num interpositam appellationem prosequi debeat. ibid. n. 41
Emptor victus per sententiam judicis incompetentis, de evictione non agit. ibid. n. 43
Emphyteusis, & Emphyteuta.
In Emphyteusim qui rem propriam concedit, directum retinet dominium. p. 68. n. 3
Ex Emphyteusim contractu si rem emphyteuta vendiderit, laudemium Domino solvere tenetur. ibid. n. 5
Emphyteusis à privato concessa, præsumitur in dubio perpetua. p. 93. n. 10. Est sui natura perpetua. ibid. n. 11
De Emphyteusim ad censum non semper argumentum procedit. ibid.
In Emphyteusim locus retractui non est. ibid. n. 15. limitatur. ibid. n. 19. & seq.
In Emphyteusim an locus sit retractui. p. 96. n. 15
In Emphyteusim contractu non transfertur per traditionem dominium, nisi pretio perloluto, aut habita fide de illo. ibid. & seq. n. 20
D. de Faria Nova Addit. ad Covar. Tom. II.

Emphyteuta si rem domino dederit pignori, an fructus computentur in sortem? p. 13. n. 99
Emphyteuta non solvente per biennium Ecclesie canonem, res incidit in commissum: quoad privatos dominos trienni mora desideratur. p. 68. n. 4
Si domino non præmonito, rem vendiderit, incidit in commissum. ibid. n. 5
Ut Emphyteuta Ecclesie non solvente annuam pensionem per biennium, res non cadat in commissum, consuetudine potest introduci. p. 69. n. 15
Emphyteuta utrum teneatur fructus ex re emphyteutica perceptos vendere domino, aliis emptoribus concurrentibus? p. 120. n. 36
Episcopus.
Episcopi, & alii, quibus incumbit, tenentur Beneficia Ecclesiastica muneris ratione conferre. p. 129. n. 5
Episcopus non est dominus, sed dispensator Beneficiorum propriæ diocesis. ibid.
Episcopi per Vicarium generalem suam jurisdictionem exercere jure permissum est. p. 155. n. 12
Episcopus de jure suæ dignitatis ratione absolvere potest ab omni excommunicatione, etiam per legem irrogata, nisi reservetur absolutio. ibid. n. 16
Episcopus plura delegare valet, quæ intuitu dignitatis specialiter committuntur, & quæ illa sunt, remissivè. p. 156. n. 21
Episcopo licet concedere suo Vicario Generali facultatem ad conferenda Beneficia cum speciali mandato. ibid. n. 25. Nulli alii talem facultatem conferre valet. ibid. n. 26
Episcopus habet fundatam suam intentionem ad conferenda omnia Beneficia, quæ in propria diocesi vocaverint. p. 157. & seq. num. 33. & 40.
Episcopus valet in aliena diocesi Beneficia suæ conferre, instituire præsentatos, electos confirmare, & alia voluntariæ jurisdictionis agere. ibid. n. 33
Episcopi an sit permissum in Curia Beneficia diocesis suæ conferre? p. 158. n. 36
Est vetitum in diocesi non sua exercere Pontificalia, nisi Diocesanus permiserit. ibid. n. 37. Nec propriis subditis Ordines conferre, & quid de prima Tonsura. ibid.
Epistola.
De Epistolis B. Pauli. p. 258. n. 124
De Epistolis Canonicis B. Petri. ibid. n. 128
De Epistola Canonica B. Jacobi. p. 259. n. 131
De Epistolis Canonicis B. Joannis Apostoli. ibid. n. 133
De Epistola Canonica B. Judæ Apostoli. p. 259. n. 136
Epistola Canonica B. Petri 1. cap. 3. vers. 19. intelligitur. p. 397. n. 79
Epistola Jesu ad Abagarum Regem. p. 299. n. 89
Equitare.
Equitandi usus à quo inventus. p. 187. n. 11
Vide Laphitæ.
Era.
De Era Cæsaris. p. 310. n. 41
Error.
Error facti à pœna criminis excusat. p. 246. n. 24
Error circa venerationem Reliquiarum nunquam diu perstitit. p. 282. n. 70
Evangelista, & Evangelium.
De quatuor sacris Evangelis, & Evangelistis. B b b 2 p. 259.

Index Rerum omnium,

p. 256. n. 116. & seqq.
 Evangelia collocabantur super thronum ubi Patres ad Concilia generalia habenda conveniebant, sicut factum dicitur in Concilio Nicæno. p. 268. n. 24.
 Evangelia quædam apocrypha. p. 291. n. 27
Eucharistia.
 Ab Eucharistia sumptione omnis infidelis prorsus alienus est. p. 353. n. 9
 Eucharistia, seu Communio conceditur Fidelibus, qui Confirmationis Sacramentum nondum acceperint. ibid.
 Eucharistiam si infidelis percipiat, gravius delinquit, quam Fidelis cum peccato lethali ad eam accedens. ibid.
Eviçtio.
 Eviçtio definitur, & quid verbum *Evincere* significet. p. 137. n. 1
 Eviçtionis actione quid emptor à venditore consequatur. ibid. n. 2
 Ampliatur ad omnes contractus, ex quibus actio eviçtionis competit, & qui sint, remissivè. ibid. n. 3.
 De Eviçtione quibus casibus agere emptor non possit remissivè. ibid. n. 4.
 De Eviçtione non agit, qui sciens rem alienam emit, & an pretium repetere valeat. ibid. & p. 139. n. 16.
 De Eviçtione non agit emptor quoties expressim convenit, ne venditor de eviçtione teneatur. p. 138. n. 10. Quod limitatur. ibid. Utrum emptor saltem pretium exigere possit à venditore? ibid. & 138. n. 10. cum seqq.
 Quid si convenerit, ne venditor ex certa causa de eviçtione teneatur, si ex eadem res sit eviçta? p. 138. n. 11. 14. & seqq.
 De Eviçtione non convenitur venditor, cui litem motam emptor non denunciavit. p. 139. n. 16.
 Ampliatur. ibid. num. 17. Fallit in minore, qui emit, si aliunde venditor scientiam litis obtinuit. ibid. n. 20. Quid in Ecclesia emente. ibid. n. 21. Quid in fisco. p. 140. n. 22
 De Eviçtione tenetur venditor, cui lis denunciata non est, si juramento promisit, se defensurum emptorem, modo litem motam non ignoret. p. 140. n. 26. Aliud erit juris si tantum jurejurando contractum corroboret. ibid. n. 27
 Eviçtionis remedium conceditur emptori, etsi venditori non denunciaret, si ostenderit, rem justè eviçtam, venditoremque prorsus bono jure carere. p. 140. n. 28
 Similiter conceditur absque denunciatione quando venditor se obligavit ad eviçtionem quomodolibet contingentem si alias litis notitiam habeat. ibid. n. 29. & 32
 De Eviçtione an teneatur venditor, si per arbitrorum sententiam res eviçta sit. ibid. n. 30. & seq.
 Ut de Eviçtione agere valeat emptor, in quo statu litis monere debeat venditorem. p. 141. n. 38 & seq. Quid de jure regio. ibid. n. 35
 Eviçtionis auxilio an gaudeat emptor ex contumacia superatus. ibid. n. 36
 De Eviçtione non agit emptor, qui à sententia non provocavit, nisi venditor tempore pronunciationis adesset. ibid. n. 37. Item si per imperitiam, aut iniquitatem iudex injustè damnet emptorem. p. 142. n. 42. & 46. Quod limitatur. ibid. n. 43.
 Quid si odio venditoris perperam judicetur. p. 143. n. 45.
 De Eviçtione fusè qui egerint. ibid. n. 47
Eusebius.
 De Eusebii historia. p. 287. n. 114. & pag. 296. n. 68
Exceptio.
 Exceptio firmat regulam in contrarium. p. 139. n. 15
 Exceptio debet esse de regula. p. 148. n. 14
Exclusio.
 Exclusio sceminarum à primogeniorum successione, an favorabilis, vel odiosa? p. 60. n. 13
Excommunicatio.
 Excommunicatio majori, vel minori irretiti an possint quotidianas distributiones lucrari? p. 110. n. 56. & seqq.
 Excommunicatio minori ligati non prohibentur interesse Divinis, & interestes lucrantur distributiones quotidianas. p. 111. n. 58
Exemptio.
 Exemptio à solutione vectigalium ad jus publicum civium Romanorum spectabat. p. 187. n. 120
 Exemptio hujusmodi concessa non fuit per legem *In orbe Romana, ff. de statu homin.* ibid.
Exercitus.
 Exercitus Romanorum legiones, & auxilia continebat. p. 186. n. 112
Expressio.
 Expressio ejus, quod tacite inest, nihil operatur, nec actus naturam immutat. p. 97. n. 24. & p. 100. n. 10
Extensio.
 Extensio legis non est locus, ubi datur rationis dispensatio. p. 75. n. 74. & p. 96. n. 18
F
Facultas.
 Facultates regie ad alienanda majoratum bona facile concedendæ non sunt. p. 64. n. 49.
 Utrum concedi debeant aliquando? p. 66. n. 64
Falcidia.
 Ad Falcidie rationem ponendam qualiter computetur annuum legatum, tam de jure communi, quam regio nostra. p. 91. n. 51. & seqq.
Fames.
 De Fame, & effectibus ejus, remissivè. p. 118. n. 24
Famulus.
 Famulo infirmo num debeatur salarium? p. 109. n. 41. & seqq.
 Pro Famulo ægrotante quales expensas dominus facere teneatur. ibid. n. 43
 Famulus an habeat idem jus ad salarium, ac beneficiarius ad distributiones? ibid. n. 44
Favor.
 Favori pro se introducto quisque valet renunciare: non aliis concessio. p. 8. n. 51
Ferdinandus Rex.
 Ferdinandus III. Rex Hispanie quo anno decesserit. p. 304. n. 8
Feria.
 Ferie dies septimanæ quando vocari cæperint. p. 312. n. 11
 Ferie legitime quæ dicantur. p. 331. n. 51
Festivitas & Festum.
 Festivitates ac cæremonias Gentium in sacros ritus vertere Sancti Patres conati sunt. p. 312. n. 4.
 Festi verbi etymon. pag. 311. n. 1
 Festi

& Verborum.

Festi dies apud Christianos qui sint, & de fine, quem in eorum observatione intendit Ecclesia. p. 312. n. 3
 Festorum observatio est de Jure Divino Evangelico. p. 314. n. 20
 Festa omnia Christianorum sunt de Jure Ecclesiastico, cui potest Papa derogare. pag. 325. n. 24
 De Festis Christianorum, remissivè. p. 317. n. 37
 Festos dies quis valeat instituire. ibid. n. 39.
 Festorum institutio in honorem Sanctorum in usu fuit à primordiis nascentis Ecclesie. p. 318. n. 41
 De Festo omnium Sanctorum, ibid. n. 44.
 De Festorum, quæ observantur Hebræi, discrimine ac divisione. ibid. n. 46
 Festorum observatio apud Christianos in quibus consistat. p. 321. n. 69
 Festis diebus non tenetur qui est in peccato lethali confiteri, aut contritionis actum elicere. p. 322. n. 71
 Festis diebus qui actus fieri prohibeantur. ibid. n. 74
 Festa etiam legibus Principum secularium servari jubentur. ibid. n. 57
 Festorum violatio est crimen mixti fori. ibid.
Feudatarius, & Feudum.
 Feudatarius utrum cagatur fructus ex re feudali potius domino vendere, quam extraneo. p. 120. n. 36
 Feudi dominus si rem feudalem pignori acceperit, quando teneatur fructus in fortem imputare. p. 12. n. 90. & seqq.
 Feudum est beneficium, quod propter officium conceditur. ibid.
 De feudo ad majoratum an valeat argumentum? p. 55. n. 36
 Feudi possessio an transeat in filium possessoris absque actu apprehensionis? p. 57. n. 54
 In feudo est licitum percipere pretium. p. 23. n. 59
Fideicommissum.
 Fideicommissum an Latini & dedititii capere potuerint. ibid.
 Ad Fideicommissum familie relicto utrum cognati ultra decimum gradum admittantur? p. 54. n. 26. & seqq.
 Fideicommissum non expirat per lapsum centum annorum. ibid. n. 27
Fideiubere, & Fideiussio.
 Pro Fideiubendi actu an pretium recipere liceat? p. 23. n. 55. & seqq.
 Fideiussio periculosa semper præsumitur. ibid. n. 57
 Ubi pro Fideiussione pretium intervenit, non mandatum, sed contractus innominatus celebratur. ibid. n. 60
 Fideiussor qui pretium accepit, poterat addici creditori ad serviendum: secus si gratis intercesserit. ibid.
 Fideiubenti pro mercede excussionis exceptio non competit. ibid.
 In Fideiussione lucrativa quomodo usura, & fraus latere possit. p. 23. n. 61
Fides.
 Fide non amittitur per peccatum lethale, nisi contra eam sit. p. 261. n. 153
 Fides in peccatoribus Divinæ gratiæ expertibus mortua & inutilis est. ibid. n. 154
 Non est vera Fidei virtus in illis. ibid. n. 155
 Fides recipi potest de novo absque charitate. ibid.

De Fide aliquid esse quando dicatur. p. 280. n. 50
 De Fide à Pontifice definitum non eget Concilii approbatione. ibid. & seq. n. 51
 De Fide definitiones libentius excipiuntur cum in Concilio generali traduntur, quam si solus Pontifex eas proponat. ibid. n. 52
 Fides explicita & implicita quæ sit, & qualis ad salutem desideretur, remissivè. p. 193. n. 80
Filius, & Filia.
 Filius magis quam nepos regulariter diligitur. p. 52. n. 13. & seqq.
 Filius improprie dicitur feudi possessor, dum pater feudatarius vivit. p. 57. n. 55.
 Similiter improprie Filius Regis viventis Rex solet nuncupari. ibid.
 Filius vivo patre, bonorum ejus quodammodo censetur dominus. ibid.
 Filia post mortem patris ad dotem nequit agere, sed ad legitimam. p. 66. n. 69
 Filius à patre venditus propter famem, an jure civili fieret servus emptoris? p. 117. num. 14. & seqq.
 Filius nunquam licet ob necessitatem famis, vel aliam vendere parentes. ibid. n. 15
 Filios vendere, necessitate urgente, apud Christianos receptum non est. ibid. n. 15. & seqq.
 Filius per patrem venditus famis causa, aut alia gravi necessitate, de jure naturali efficitur irrevocabiliter servus: secus de jure civili, nam emptor reddito pretio dimittere filium venditum tenetur. p. 118. n. 23
 Filie de jure communi cogebantur nubere illis, quibus eas sponderat parens, sub cujus potestate exiliebant, quod Jure Canonico sublatum est. p. 224. n. 16
 Filii solent esse melioris conditionis quam eorum parentes. p. 179. & seq. n. 73
 Filius anniculus Latini liberti simul cum patre fiebat civis Romanus. p. 180. n. 80
 Filius legitimus patrem sequitur quoad nobilitatem. p. 188. n. 128. Fallit aliquando. ibid. n. 130
 Filius illegitimus matris conditionem sequitur, sed nobilis non est, licet genetrix gaudeat nobilitate. ibid.
 Filius matrem sequitur quoad statum libertatis, vel servitutis, & quare. ibid. n. 129. Quod limitatur. ibid. n. 130
 Filii naturales ex patre generoso an sint nobiles de jure communi. p. 189. n. 131
 Filius naturalis ex patre generoso & matre plebeja est nobilis in Castella & Lusitania. ibid. n. 131.
 Quid si ex ancilla procreetur. ibid. n. 132
 Filius generosi gaudet in Hispania nobilitate, quantumvis ortus ex matre Hebræa vel Sarracena: secus si pater sit ex radice infecta. p. 190. n. 138
 Filius utero inclusus non debet pro matris crimine perimi, sicut nec natus pro parentum admittis. p. 200. n. 2
 Filii cogendi non sunt ad matrimonium, quod patres promiserunt, & an peccent non obtemperantes. p. 225. n. 21
 Filius consentiens sponsioni, quam de ejus nuptiis pater facit, etiam Jure Canonico compellitur ad implementum. ibid. n. 22
 Filius naturalis ex parte nobili non contribuit cum plebeis in Hispania. p. 343. n. 13
 Filius legitime exheredatus succedit ab intestato, si testamentum posthumi agnatione rumpatur. p. 345. n. 24. & seqq.